

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται είσι δεκτοί πάντες Δημοσιεύονται τὰ ἀγκυρόμενα ἔργα καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνμάτων. Ἀγγελίαι μετ' εἰκόνων. Συνδραμαί δεκταί εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους, προπληρωτέαι.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πώλησις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσὸν 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικά ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὀδὸς Κυνοσάργους ἀριθ. 34 καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ Κομφοδιῶν.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ. δρ. 8;—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Ἡ Ἀποσύνθεσις τοῦ κομήτου Brooks, ὑπὸ Φ. Πρίντεζη.—Ἡ φωτογράφησις τοῦ Ἡλίου ὑπὸ Φ. Π.—Ἐκ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν. Καταγωγή καὶ φύσις τῶν Ἑλευσινίων μυστηρίων. Παράδοσις τῆς Παλίσσης Ἰωάννας.—Ἐπὶ τὸ εἶδος τῆς Σελήνης (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Ὀλυμπιάδος Καλογεροπούλου.—Ἡ ἀγαπημένη τοῦ χωρίου (διήγημα) ὑπὸ Α. Μοσχονά.—Θεατρικὰ σημεῖωματα.—Ποιήματα.—Διήγηματα.—Ἀλληλογραφία τῆς Φύσεως.—Ἀγγελίαι καὶ Βιβλιοκρισία

ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΥ BROOKS

ΑΝΤΕΡΕΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΣΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΡΑΝΙΟΙΣ
ΔΙΑΣΤΗΜΑΣΙΝ

Ἀφ' οὗτου ἐγένετο τοῖς πᾶσι προσίτη ἡ ἐπιτυχὴς φωτογράφησις τῶν οὐρανίων σωμάτων διὰ τῶν συνήθων ἀπλῶν φωτογραφικῶν μηχανημάτων, ἀπορίας ἀξιοτυχεῖν, διατι πάντες οἱ ἔρασταί τῆς ωραίας ταύτης τέχνης δὲν ἐπεδόθησαν ἐπι μετὰ θέρησις εἰς τὴν μελέτην τῶν οὐρανίων μυστηρίων, ἐξ ἧς τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τέως ἀγνωστα τῷ ἀνθρώπῳ ἀντικείμενα δύναται τις νὰ ἀνακαλύψῃ. Οὐδὲν πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται οὔτε συναρμογὴ ἰσημέρινοχώρου κινουμένη διὰ μηχανισμοῦ ὥρολογίου, οὔτε πολυδάπανα ἐργαλεῖα, ἀλλ' ἀρκεῖ ἡ προσαρμογὴ οἰασθήποτε διόπτρας ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου, ἧς ὁ ὀφθαλμικὸς ὕελος νὰ ἔχη δικτύδιον (reticule) καὶ νὰ ἐνεργῶσιν δύο, τοῦ ἐνός ἐπιτηροῦντος τὴν φωτογραφικὴν ἐκτέλεσιν, τοῦ δ' ἑτέρου διατηροῦντος μετ' ἐπιμελείας τὴν διασταύρωσιν τῶν μίτων τῆς διόπτρας ἐπὶ μικροῦ τινος ἀστέρος. Κατορθουμένου ὥστε ὁ φωτογραφικὸς θάλαμος νὰ δύναται ν' ἀκολουθῇ πάσας τὰς κινήσεις τῆς διόπτρας, στάσις στιγμῶν τινῶν ἀρκεῖ νὰ ἐπιφέρῃ περίεργα καὶ ἐνίοτε ὀφέλιμα ἀποτελέσματα.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ὑποστηρίζωμεν, ὅτι οὕτω δύναται τις νὰ φθάσῃ εἰς τὰ αὐτὰ μὲ τὸν ἀστρονόμον ἀποτελέσματα, οὕτινος ἡ ἰσχυρὰ διόπτρα, ἡ εὐκόλος διαχείρισις καὶ τὰ μέσα υπερβαίνουσι πᾶσαν πρόχειρον καὶ ἀδαῆ ἰσως παρασκευὴν τοῦ τυχόντος, ἀλλ' εἶναι πλέον ἢ βέβαιον, ὅτι ζητήματα, οἷα τὸ τοῦ ἐμμεταβλήτου τῶν ἀστέρων, διὰ μέσου φωτογραφικῶν εἰκόνων τῆς αὐτῆς διαστάσεως, εἰλημμένων εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ πολλὰ ἄλλα δύναται νὰ λυθῶσιν, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ τυχόντος.

Ἐν τούτοις ἡ ἐκτέλεσις ἔργου τοιοῦτου παρὰ ἀστρονόμου ἐξηκνημένου, ἐνέχει μεγίστην σπουδαιότητα καὶ ἐξικνεῖται τις εἰς ἀποτελέσματα ἐξαιρετικῆς ὄλως σοβαρότητος, ὡς συνέβη ἰσχυρῶς εἰς τὸν καθηγητὴν Barnard, τοῦ ὅσον ἤδη διασήμεν καταστάνας ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πέμπτου δορυφόρου τοῦ Διός. Οὗτος συνέλεξε διὰ φωτογραφικοῦ τινος ὀργάνου μεγάλης διαμέτρου, κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ Willard, λεπτομερείας περὶ τῶν κομητῶν, τέως ἀλήπτους διὰ τῆς συνήθους διόπτρας καὶ ὕψιστου ἰνδιαφέροντος. Ὁ κομήτης Swift τοῦ 1892 «μετεσηματίζετο καθ' ἐκάστην καὶ λεπτομερείαι τινεὶ προσωμοίχον οὐδὲν εἰς 24 ὥρῶν διάστημα». Παρατήρησεν ἐν 24 ὥραις «διευ-

ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἡγεμὼν Μαυροβουνίου

τερεύοντα κομήτην σχηματιζόμενον ἐν τῇ οὐρᾷ καὶ εἰς δύο περίπου βαθμοὺς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὅθεν ἐξέφευγε νέον τι σύστημα χύματος ὕλης.»

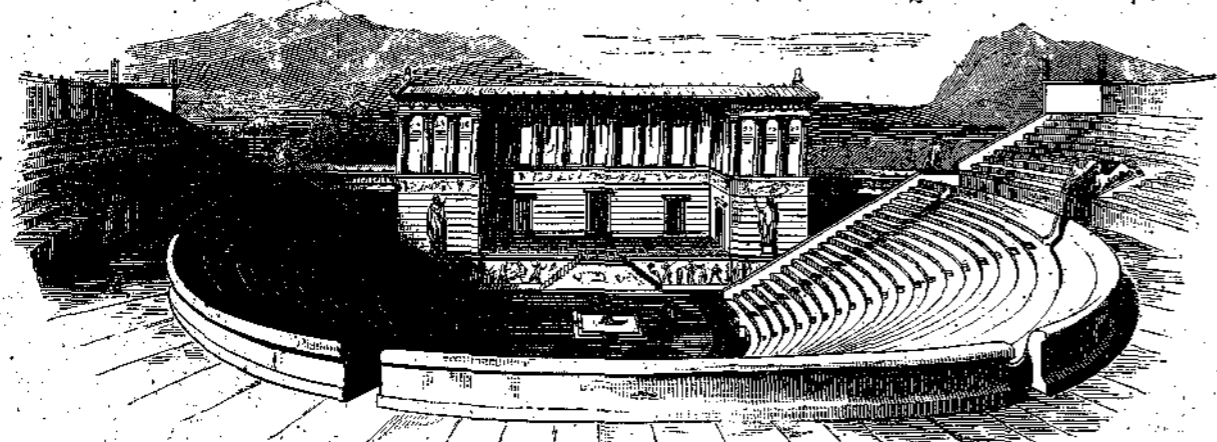
Παρόμοιον τι δὲν φαίνεται ἐν ταῖς διόπτραις. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τελευταῖον κομήτην τὸν ἀνακαλυφθέντα ἐν Γενέβῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τῇ 16 Ὀκτωβρίου παρελθόντος, τὸ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ: «φωτογραφικὴ τις εἰκὼν ληφθεῖσα τὴν 19 ἰδίου δεκνύει οὐρανὸν εὐθεῖαν, περίπου 4 βαθμῶν μήκους, μὲ δύο γλώσσας μικροτέρας ἐξαρτωμένας ἐκ τῆς οὐρᾶς.» Τὴν 21 ἔληφθη νέον δοκίμιον ἐπιρρωνθὸν εὐκρινέστερον τὰς προγενεστέρας λεπτομερείας, ἀλλὰ τὴν 22 τὸ πρᾶγμα καθίσταται σοβαρώτερον. «Ἡ οὐρὰ τοῦ κομήτου δὲν ὁμοιάζει ποσῶς πρὸς ὅ, τι εἶχε παρατηρηθῆ προηγουμένως, τούναντίον δ' ἦτο διερρηγμένη, κεκυρτωμένη, συνστραμμένη, καὶ ἐν τῷ πλατυτέρῳ αὐτῆς μέρει, κατατετημημένη εἰς τεμάχια καὶ νεφελοειδεῖς μάζας, καὶ ἐφαίνετο ὡς διάπυρος δαυλὸς καπνίζων ἐν τῷ ἀνέμῳ. Τὴν πρωίαν τῆς ἐπαύριον αἰ μέρος τῆς οὐρᾶς εἶχεν ἀποσπασθῆ, ὡς ἀνεξάρτητός τις κομήτης, εἰς ἀπόστασιν 4—5 βαθμῶν ἀπὸ τοῦ πυρήνος καὶ εἰς 1 βαθμὸν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς.

Μήτηρ, ενός των πλουσιωτέρων και των πρώτων φερόντων του χωριού. Ήτο κόρη μονογενής και καθ' α εὐπόρου οικογενείας διήρχετο τὰς ἄρας τῆς εἰς οἰκίαν ἀσχολίας και μόνον ποτε ποτε (και ἀπὸ διείτίας τοῦτο ἰγίνετο συχνά) ἐφάναζε τὴν ἀσπρομαλλοῦσα τῆς, ὡραίαν λευκὴν ἀναδά, και ἐξήρχετο μετ' αὐτῆς, ἐξέλεγε θέσιν τινὰ, ὅπου καθίζουσα ἠσχολεῖτο εἰς ἐργασίαν τι, ἐν ᾧ ἡ ἀσπρομαλλοῦσα, ὀλίγον ἀπωτέρω, ἀνεζήτει γλοεράν νομήν, στρέφουσα ποῦ και ποῦ τὴν κεφαλὴν, ἵνα παρατηρήσῃ τὴν ὡραίαν κυρίαν τῆς.

Ὁ δὲ Γεώργης, νεανίας εἰκοσαετής, ἦτο υἱὸς τοῦ καπετάν Στρατῆ, ἀνδρὸς πλήρους πολεμικῶν κατορθωμάτων, τιμίου και εὐπολήτου, πλὴν πτωχοῦ: Ήτο μελαγχρονὸς ὁ Γεώργης, ἴσως ἐνεκὰ τοῦ ἡλίου ὄψ' ἐν ἐξῆς ἐργαζόμενος, ὑψηλός, με μύστακα μόλις ἐκπνθούντα, εὐσταλής, γοργός, τύπος τέλος νεανίου τῶν ὀρέων. Ήτο ὁ δευτερότοκος υἱὸς και τὸ δεξιὸ χεῖρ τοῦ καπετάν Στρατῆ, ὅπως συνείθιζε νὰ λέγῃ ὁ ἴδιος, ὑπερήφανος διὰ τὴν φιλεργίαν τοῦ υἱοῦ του. Καίτοι ἐφαίνετο σπεύδων ὁ νεανίας, καθ' ὅσον ἦτο ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ, ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ σταθῇ εὐθὺς ὡς εἶδε τὴν Μάρω καθήμενην ὑπὸ τινὰ δρῦν, παρά τὴν ὄχθην τοῦ ποταμιόκου, εἰς ἀπόστασιν πεντήκοντα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ βημάτων.

ρὸ νὰ σοῦ πῆ, πῶς ἡ Μάρω τοῦ κυρ Μήτροῦ, εἶνε ἀρραβωνισμένη τὸν Κώστα, τοῦ καπετάν Στρατῆ; Τί θὰ ποῦνε οἱ γονεῖοί μας, τὸ χωρὶ ὄλο, σὰ δοῦνε πῶς ἐγὼ ἀπάτησα τὸν ἀρραβωνιστικό μου, και σὺ τὸν ἀδελφὸ σου;

— Μὰ αὐτὸς λείπει;
— Καί τί μ' αὐτό; θὰ γυρίσῃ;
— Κι' ἂν δὲ γυρίσῃ;
— Ἡ κόρη, ἠτένισε τὸν Γεώργην:
— Εἶσαι κακός, τῷ εἶπε: τὸ κακὸ τ' ἀδελφοῦ σου θέλεις;
— Ὅχι Μάρω, ἀπήντησεν ὁ Γεώργης και καλλίτερα νὰ βγοῦν τὰ μάτη μου: Μὴ ὑπόθεας, πῶς αὐτὸς, παντρεύεται ἐκεῖ, ἢ ἀλλάσει ἰδέαις.
Ἡ κόρη ἐμεδίασε, πικρὸν μειδιάμα:
— Εἶμαι, λέγει, πλούσια και ὡμορφη, γὰ τὴ κακὴ μου μοῖρα, Γεώργη, και δὲ θὰ μὲ ξεχάσῃ εὐκόλα:
— Τότες, πάει νὰ πῆ, Μάρω, πῶς μ' ἀπελπίζεις; ἐφώνησεν ὁ Γεώργης, μόλις συνέχον ἕνα λυγμὸν! Αἱ! δὲν φταίεις και σὺ ἂν ἴμιλᾷς εἶσαι και σὸ συμπαθῶ: Ἐγὼ ὁμως σ' ἀγαπῶ κι' ἐγὼ σὸ Θεὸ τὰ θάρρη μου. Ἐχε γὰ, Μάρω, δὲν θὰ μὲ ξαναἰδῆς, μήτε θὰ σοῦ ξαναμιλήσω, ὡς ποῦ νὰ δῶ τὸ τέλος.
Και ἀπεμακρύνθη ταχύπους, ἐν ᾧ ἡ κόρη ἴστατο ἀμί-

Ἀρχαῖον ἑλληνικὸν θέατρον.

Ἐπλησίασε και ἀφ' οὗ τὴν ἐκαλημέριος:
— Πῶς Μαρῶ, τῷ εἶπε: ἐγὼ θάρρουνε πῶς θάμενε σὸ σπῆτι σήμερα Σαββατιάτικο;
Ἐζήτει ἀφορμὴν συνδιαλέξεως:
— Καθήμενη, ἡ ἀσπρομαλλοῦσα, ἀπήντησε ἐρυθρίασα ἡ κόρη, τὴν λυπήθηκα Ἦτο χωρὶς ὄρεξι χθές, και βγήκα σήμερα γὰ τὸ χατήρι τῆς.
— Γὰ τὸ χατήρι τῆς μόνο; εἶπεν ὁ νεκρὸς χωρικός, ἠδέως ἀτενίζων τὴν κόρην:
— Ἐχαμήλωσεν ἡ κόρη τὸ βλέμμα:
— Ἄμε γιὰτί ἄλλο; ἠφείλισε.
— Ἄχ! Μάρω μου, εἶπεν ὁ νέος, ξέρεις πόσο σ' ἀγαπῶ: Σὺ ποτε ἀκόμη δὲν μούδακες νὰ καταλάβω τίποτε: Σὰν νὰ νοιώθω πῶς μ' ἀγαπᾷς και σὺ, μὰ τότε γιὰτί μὲ βασανίζεις; Νὰ σήμερα δὲν βάσταζα πλειά: σὸ τὸ λέω: Πές μου, ἂν δὲν μ' ἀγαπᾷς και δὲν θὰ μὲ ξαναἰδῆς: θὰ φύγω και δὲν θὰ μεταπατήσω σὸ χωριό.
Ἡ φωνὴ τοῦ νέου χωρικοῦ, ἔτρεψε: Ἡ κόρη ἐδάκρυσε.
— Γεώργη, τῷ εἶπε, ἐνοιώσας τὴν καρδίαν μου, χωρὶς νὰ σοῦ πῶ τίποτε: Μὰ δὲν σκέπτεσαι τὴν θέσιν μας;
— Τῇ θέσιν μας; Ἄ ναι, ἔχεις δικη, εἶπε περίλυπος ὁ Γεώργης, ἔξασα πῶς εἶμαι φτωχός:
— Φτωχός; και ποῖός σ' ἐρωτᾷ γὰ παράδες; Μὰ τὸ Κώστα τὸν ἀδελφὸ σου, τὸν ἔξασας;
Νέφος ἐκάλυψε τοῦ χωρικοῦ τὸ μέτωπον:
— Ὁ ἀδελφός μου; Ναι, Μάρω, εἶπε: Μὰ ἐκεῖνος λείπει τώρα τόσα χρόνια: Σὺ δὲν τὸν ἀγαπᾷς κι' αὐτὸς δὲν θὰ σὲ θυμᾷται:
— Καί τί μ' αὐτό, κακόμοιρε; Δὲν ἐρωτᾷς ὄλο τὸ χω-

νητος και τὰ δάκρυα ἔρριον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς. Ἐστράφη, εἶδε τὸν Γεώργην φύγοντα και λυγμὸς ἀνῆλθε τοῦ στήθους τῆς. Ἐκάθησε πάλιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δρῦν και θέσασ τὴν ὡραίαν κεφαλὴν τῆς ἐντὸς τῶν χειρῶν τῆς ὠλόλιζε. Ἦτο εἰκὼν συγκινητική: Νὰ βλέπῃ τις, τὸ σχεδὸν παιδίον τοῦτο νὰ σπαράσσεται ἐξ ἀπελπίσας και ἔρωτος.
— Ἡ ἀσπρομαλλοῦσα παρέχει ἐβοσκε, και τῆς ἀηδόνας τὸ ἄσμα εἶχε σιγήσῃ πρὸς στιγμὴν.
Πλέον τῆς ἠμισίας ὥρας ἐμεινεν οὕτω: Ἡ ἀσπρομαλλοῦσα ἐπλησίασε και ἐχάδευε διὰ τῆς κεφαλῆς τῆς τὴν κόρην. Τοῦτο τὴν ἐξύπνησεν.
Ἀπέμαζε διὰ τῆς μιάς χειρὸς τὰ δάκρυα και διὰ τῆς ἄλλης ἐχάιδευσε τὴν ἀσπρομαλλοῦσα τῆς: Στεναγμὸς ἐξέφυγε τοῦ στήθους τῆς:
— Ἄχ! μητέρα και γιὰτί μ' ἐκλάδωσες;
Ἦτο τὸ μύχιον παράπονον τῆς κόρης, ὅπερ ἐξεχούθη ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῆς χαριέσσης φύσεως, ὡς ἐλεφρὰ πνοὴ ζεφύρου.
Ἠγέρθη και ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ χωριὸν ἄγουσαν.

Ἡ οἰκία των, οἰκία χωριῦ, μονόροφος, καταλευκός ὡς λάρος, ἐκεῖτο ἐκεῖ παρά τὴν κρήνην τοῦ χωριου, ἐναντι τῆς πατρικῆς οἰκίας τοῦ Γεώργη. Ἡ μήτηρ τῆς ἡ Ἀγγελικὴ ἦτο παιδικὴ φίλη τῆς Αἰκατερίνης, τῆς μητρός τοῦ Γεώργη. Ἀμφότεραι ἀνήκον εἰς πτωχὰς οικογενείας, συγγενεουσᾶς μάλιστα μικρῶν, και ἐνωμεύθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Ἄλλ' ἢ μὲν Ἀγγελικὴ εἶχε λάθρᾳ σύζυγον τὸν κυρ Μήτηρ, πλουσιον προῦχοντα τοῦ χωριου, ἡ δὲ Αἰκατερίνη τὸν καπετάν Στρατῆ, ἀνδρᾶ οὐχὶ μὲν πλοῦσιον, ἀλλ' οὐχ ἦτον τοῦ Μήτροῦ, ἀπολαύοντα φήμης συνετοῦ και γενναίου ἀνδρός.

Ἡ φίλια τῶν δύο γυναικῶν ἐξηκολούθησεν ἀμείωτος και μετὰ τὴν ὑπανδρείαν των, και τοιαύτη μάλιστα. Ὡστε ἐπὶ τέλους τὴν συνεμερίσθησαν και οἱ σύζυγοι αὐτῶν και ὁ κυρ Μήτηρς με τὸν καπετάν Στρατῆ, ἦσαν ἀχώριστοι.

Ἡ Ἀμείωτος μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὑπανδρείας τῆς, ἡ Αἰκατερίνη ἰγέννησεν υἱόν, τὸν Κώστα. Ἀνάδοχος τοῦτο ἦτο πλούσιός τις κτηματίας, κάτοικος τῆς πόλεως παρά τῷ ὀποίῳ ἡ Αἰκατερίνη, εἶχε χρηματίσῃ ὑπηρετρία και ὅστις τὴν εἶχε στεφανώσῃ. Ὁ Κώστας ἀνετρίφετο μετὰ τῆς ἰδιοζούσης ἐκείνης πρὸς τὰ πρῶτότοκα στοργῆς και φροντίδος, ἧτις ἐπετεινετο και ὑπὸ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ ἀναδόχου, τοῦ κυρ Ἰσιδώρου, ὅστις ὑπισχινετο ὅτι δωδεκαετῆ θὰ τὸν παρέλάβανε παρ' αὐτοῦ, ὅπως τὸν σπουδάσῃ. Τὴν γέννησιν τοῦ Κώστα εἶχεν ἐπακολουθήσῃ μετὰ δύο ἔτη ἡ γέννησις τοῦ Γεώργη.

Ὁῦτω λοιπὸν ἡ Αἰκατερίνη εἶχε δύο ὡραῖα ἀγοράκια, ἐν ᾧ ἡ Ἀγγελικὴ ἐξῆλευ τὴν τύχην τῆς, καθ' ὅσον αὐτὴ, καιτοι πένσαρα ὀλόκληρα ἔτη εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ γάμου τῆς, δὲν εἶχε ἀξιώθῃ τοιαύτης χαρᾶς.

Ἐν τούτοις τοῦς πόθους τῆς Ἀγγελικῆς, και τὰς δεισις και ταξίματα, δὲν παρεῖδεν ὁ προστάτης Ἀγγελοῦ τῆς. Καί οὔτω δύο ἔτη μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Γεώργη, ἦτο τέσσαρα μετὰ τὴν τοῦ Κώστα, ἡ Ἀγγελικὴ ἀπέκτησε ὡραῖον ῥόδοχρον κοράσιον, τὴν Μάρω τῆς.

Ἐκεῖ πλέον συνεκέντρώθησαν, ὅλας αἱ φροντίδες τῆς Ἀγγελικῆς: Ἐλάτρευε τὴν κόρην τῆς:

Και ἦτο και αὐτὸ μία χαρὰ! παχουλὸ, μὲ τὰ κόκκινασάν τὸ μῆλο μαγουλάκια του, μὲ τὰ ξανθά του μαλλάκια και μὲ τὰ γλαστά, γαλανὰ ματάκια του, ἐφαίνετο σὰν ἀγγελάκι.

Τὸ ἡγάπων ὄλοι εἰς τὸ χωριό. Ἐνεκὰ τῶν εὐκολιῶν τὰς ὁποίας παρέχει ὁ κυρ Μήτηρς εἰς τὰς χωρικὰς, πλοῦσιος αὐτός, ἡγαπᾶτο παρ' ὄλων. Καί λοιπὸν ἰδοῦ καταλλῆλος περίστασις! Ὁνόμασαν τὴν μικρὴν τοῦ Μάρω, ἡ ἀγαπημένη τοῦ χωριου.

Ὁσάκις ἡ Ἀγγελικὴ ἔχουσα μετ' αὐτῆς τὴν Μάρω, συνήντα τινὰ και οὕτος τῇ ἐξέφραζε τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν κόρην του:

— Φτίς! το, φτίς! το, ἀπῆντα περιδεῶς ἡ μήτηρ, μὴ μου τὸ ματιάσῃς.

Και ἔσπεισεν εἰς τὸν οἶκόν τῆς, ὅπου ἔθετο εἰς ἀντιβασκανικὸν κάπνισμα τὸ τέκνον τῆς, κρατοῦσα αὐτὸ ἀνωθεν ἀνημμένων ἀνθράκων, ὅπου ἔρριπτε ἀνθὴ ξηρὰ ἐκ τοῦ ἐπιταφίου και λιθάνι τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ και δὲν ξέρω τί και τί ἄλλο ἐκ τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῇ οἰκίᾳ συνταγῇ.

Οὕτω λοιπὸν ἡ Μάρω προφυλασσομένη ἀπὸ παντός πονηροῦ βλέμματος, ἤζανεν ἐν καλλονῇ και χάριτι. Ἦτο ἡ ἀγαπημένη τοῦ χωριου, και ἰδίως τῆς Αἰκατερίνης, ἧτις «δὲν τὸ ἐξεχώριζεν ἀπὸ παιδί τῆς» ὅπως εἶλεγει ἡ ἰδία εἰς τὴν μητέρα τῆς.

Και ὁ Κώστας ὁμοίως ἐμεγάλυνε. Ἦτο ἦδη δεκαετής και ἐνθάρριζε νὰ ἀναγνώσκῃ και νὰ γράφῃ: Ἦτο ὡρατὸ παιδάκι και ἔξυπνο και τὸ καμάρ τοῦ καπετάν Στρατῆ. Μετὰ δύο ἔτη θὰ ἐπεράτω τὸ δημοτικὸν σχολίον τοῦ χωριου των και τότε πλέον θὰ τὸν παρέλάβανεν ὁ νοδός του.

— Νὰ μὰς ξῆσουν, ἔλεγει ἡ Αἰκατερίνη εἰς τὴν Ἀγγελικὴν. Ἡ Μάρω σου εἶνε ἡ καλλίτερη τοῦ χωριου, μὰ και ὁ Κώστας μου θὰ γένῃ ὁ καλλίτερος ἀπ' ὄλους δῶ μέσα και μάλιστα σὰν θὰ τὸν σπουδάσῃ κι' ὁ κυρ Ἰσιδώρος.

Ἡ Ἀγγελικὴ ὡς καθε μήτηρ, εἶχε τὰς καλλιτέρας ἰδέας

διὰ τὴν θυγατέρα τῆς. Ναι μὲν καλὰ και ἀξία ὄλα τοῦ χωριου τὰ παλληκάρια, μὰ ἐκεῖνη ἤθελε νὰ δώσῃ τὴν Μάρω τῆς εἰς ἀνδρᾶ προκομμένον, ἐξυπνον, «εἰ καλὰ χέρια», ὅπως εἶλεγε.

Ἐπωφθαλμία τὸν Κώστα, ἀφ' οὗ μάλιστα «θὰ γίνοντανε και σπουδασμένος».

Τῆς αὐτῆς ἰδέας ἦτο και ὁ Μήτηρς:

— Καθήμενη, Μήτηρ, τῷ λέγει μίαν ἡμέραν ἡ Ἀγγελικὴ, δὲν σοῦ φαίνεται καλὸ, ἂν θέλῃ και ὁ καπετάν Στρατῆς και ἡ Κατερίνη, νὰ τ' ἀρραβωνιάσωμεν ἀπὸ τώρα;

(Ἐπεται τὸ τέλος)

Α. Μοσχονᾶς.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὅπως λάβῃ ὁ ἀναγνώστης μικράν τινα ἰδέαν περὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρον, σημειώμεθα τὰ ἑξῆς. Ἐν τῷ κέντρῳ αὐτοῦ ὑπῆρχε βωμὸς Διονυσίου, καλούμενος **Θυμέλειον**: ὁ δὲ περὶ αὐτὴν χώρος ὀνομάζετο **ὄρχηστρον**: τὸ δὲ μέγα ἡμικύκλιον, ὅπου ἴσαν τὰ καθίσματα τῶν θεατῶν ἐκαλεῖτο **κοῖλον**: πρὸς κυκλοφορίαν δὲ τῶν θεατῶν ἴσαν τὰ **διαζώματα** και αἱ **κερκίδες**. Ἀπέναντι τοῦ κοῖλου ἦτο ἡ **σκηνή**, ἧς ὁ πρὸς τὴν ὄρχηστρον τοίχος ἐκαλεῖτο **προσκήνιον**: τὸ ἔδαφος τῆς σκηνῆς ὀνομάζετο **λογεῖον**, τὸ δὲ ὀπισθεν αὐτῆς ὑπὸ οἰκοδόμημα διώροφον, ἔχον τρεῖς πύλας, ὡν ἡ μεσσία ὀνομάζετο **βασιλειος**, αἱ δὲ ἑκατέρωθεν αὐτῆς δύο ἄλλαι **ξενίαι**, τὰ δὲ πλάγια τῆς σκηνῆς **παράκοθνια**.

Ἐλευσίς

(Ἐκ τῶν Θεῶν και Ἀνδρῶν)

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἀνδριάντες και πέταλα ἀνθῶν. — Οἰνόφυλξ θαυμασμός. — Κριτικὴ και κοιλία. — Ὁ κάλις τῶν . . . ἐγκωμίων. — Ὁ αἰώνιος Τσοῦλης. — Ἡ κ. Παρασκευοπούλου. — Ὁ δίκαιος Ἀριστείδης. — Συζυγία ἀντιθέσεων ρόλων. — Ἡ «Φαῦστα». — Κριτικοὶ Ἄττιλαι. — Πρωιτωριακὰ δόγματα. — Ἑλληνες Βρυνετιῆρ βεπόστερ. — Ὁ κοντός και χονδρός θεατρικογράφος. — Ἡ βιβλιοθήκη τῶν ἠθοποιῶν, παράγραφος μυθολογίας. — Ἠθοποιοὶ και δημοσιογράφοι. — Τὰ καμαρίνια. — Αἱ ἀντιπάθειαι τῶν στεγασμάτων. — Οἱ ρευματισμοὶ τῆς Τραπεζῆς, μετ' ἧς οὐδεμίαν ἔχουν σχέσηιν ἡ Ἐθνικὴ και ἡ Πιστωτικὴ. — Οἱ Προμηθεῖς τῶν θεάτρων και ὁ ἀπὸ σκηνῆς γόψ. — Ὁ: εἶδος . . . λαχανόζαρον. — Αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι. — Γουμὰ στήθη. — Ὁ α' Ὀμιλος τῶν Φιλοτέχων.»

Ἡ τέχνη ἀπὸ σκηνῆς βαίνει δι' ἀλμάτων. Οἱ ἱστορικοὶ τοῦ μέλλοντος οἱ γράφοντες περὶ ἑλλ. θεάτρον θὰ ἔχουν ἀρκετὸν ὕλικόν διὰ νὰ ἀνεγείρουν ἀνδριάντας και πολλὰ πέταλα . . . ἀνθῶν διὰ νὰ ρίψωσιν εἰς τὴν μνήμην τῶν πρώτων ἀναμορφωτῶν, τῶν πρώτων σκαπανέων τῆς θεατρικῆς καλλιτεχνίας. Ἡ ἀπὸ τῆς ἀδιοφορίας ὁμως και τῆς νεκροφανείας ραγδαία μεταπτώσις εἰς τὴν μέχρως ὑπερβολῆς ἀποθέσιν πάσης δράσεως ἰδιοφίας εἶνε βεβαίως ἐνθαρρυντικὴ και παρηγορος, ἀλλ' ὄχι ὀλιγότερον ἐπικίνδυνος και σφαλερὰ. Ἐν μόλις ἔτος παρήλθεν ἀφ' ἧς ἡ παρ' ἡμῖν δραματικὴ τέχνη ἀπέρριψεν και εἰς ράκη κατέταμε τὰ σπάργματα τὰ (ἀντιπροοδευτικὰ, τὰ ἀσφικτικὰ δι' ὧν ἐνεπιέζε και ἦδη

— τίς θά τὸ ἐπίστευε! — θεατρικὸς ἀναθρασμὸς καὶ ἐνδιαφέρον θελλῶδες συσκοτίζει τὰς Ἀθήνας...

Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἀνέτειλαν ἡμέραι φωτὸς δόξης τινος θεατρικῆς, καλλιτεχνικῆς ἀναθώσεως...

Μεθ' ὅλα ταῦτα χωρὶς νὰ ὑποτιμῶ τὴν καλὴν καὶ αἰσιόδοξον πίστιν τῶν θεατρικῶν γράφων...

κλονήτου ἐκείνου καὶ πασθεοῦς βράχου, νὰ φωτίσῃ τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἐπέτυχε παρὰ τὰς ἀντιδράσεις...

Διασκευαστικώτερον ἀνάγνωσμα δὲν γνωρίζω ἀπὸ τὰ τεχνικὰ Πραϊτωριακὰ δόγματα τῶν ρεπόρτερ...

Ὀμοί! ἐπὶ τοῦ καθίσματος του — τὸ ὅποιον ἐννοεῖται οὐδέποτε ἠγόρασε — κάθηται μίαν εὐρείαν περιφέρειαν κυρία...

πρώτης πράξεως νὰ ἴδῃ, χωρὶς οὐτε ν' ἀκούσῃ πᾶν ἄλλου κρῖνον, διότι ὅταν τὸ θέατρον τελείωσιν αὐτὸς ἐκνῆματο...

Α. Καλ.

(Ἐπιτατὸ τέλος.)

Εἰς Νεαράν Ατθίδα Ἡθοιοῖον

(Τῆ δεσποινίδι Ἀθηνᾶ)

Le théâtre est un point d'optique où tout doit et peut s'y réfléchir, sous la bague de l'art magique de l'harmonie

V HUGO

Ἔπιγε πρώτη τῆς τέχνης μέγα βάθρον, στερερόν. Naί, τὴν σκηνὴν αἱ Ἀθηναίαι ἐλάμπρυνον πρότον αἰ πόλιαι...

Ἡ δ' Ἀντιγόνη σεπτὴν ἔφερε τὴν διδασκάλιν. Ὦ, αἱ Ἀθηναίαι ἐκείναι ἐνεῖχον ὑψίφρονος νόας...

Ἦνα σὲ στέφη γλυκὺ στέμμα ἀμαράντων δαφνῶν! Ἀλέξ. Γ. Γακουμέδης

Ἡ Μικρὰ Ἐπαιτία

Ἐλεμνοσύνη ἀνθρώποι, σὲ μένα τὸ καυμένο. Κυτάχτε πῶς μελάνισα γιάτ' εἶμαι παγωμένο!

Ἐλεμνοσύνη σᾶς ζητῶ, ψωμάκι ν' ἀγοράσω, Καὶ μὰ γωνιά στὸ σπίτι σας λιγάκι νὰ πλαγιάσω!

Τόσαις ἡμέραις νυστικὸ καὶ ἀστεγο γυρίζω εὐσπλαγχνισθίτε τόρφανὸ κι' εὐχούλας σᾶς χαρίζω...

Σε μίαν Μαγροματὰ

Τί μοῦ στοιχίζει, ἀγάπη μου ἓνα γλυκὸ σου βλέμμα, ἓνα γλυκὸ σου γέλασμα...

Ὀκτώβριος 1893 ΒΗΣΣΑΛ

Θεοὶ καὶ Ἄνδρες

Ἡτοι ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΥΠΟ ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

καθηγητοῦ τῶν Ἑλλήνων γραμμάτων ἐν Λονδίῳ.

Σπουδαιότατον ὑπὸ ἐποψίν ὕλης καὶ καλλιτεχνίας ἔργον ἐξέδοτο ὁ διαπρεπὴς λόγιος καθηγητής κ. Μιχ. Κωνσταντινίδης...

ἴτοι ἐλληνικὴ μυθολογία καὶ ἐλληνικὴ ἱστορία ἐκ τῶν καλεϊτέρων πηγῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων...

«Ἐστίας», ταῦτα πάντα ἀπαρτίζουν τὸ ὄραϊον σύγγραμμα τοῦ κ. Κωνσταντινίδου, ὅπερ μετὰ θάρρους συνιστῶμεν πᾶσι τοῖς ἡμετέροις φίλοις καὶ συνδρομηταῖς. Εἶναι ἀπόκτημα σοβαρὸν καὶ ἀπαραίτητον στόλισμα ἐν πάσῃ βιβλιοθήκῃ. Δύο ἐκ τῶν εἰκόνων τοῦ δημοσιεύου ἐνδὲν ἐνταῦθα.

Τιμᾶται διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχ. 8
καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 8
Χρυσόδετον φρ. 10

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

250 Αἶνιγμα.

Ἐγὼ μόνῃ μου δὲν εἶμαι ἔχω κ' ἄλλας ἀδελφάς
ποιητρίας ἀστρονόμου ἀοιδούς καὶ λυρικούς.
Ἄν τὴν κεφαλὴν μου κόψῃς τότε εἶμαι μετοχὴ
Χάνω τὴν προτέραν θέσιν, ἥτις εἶνε λατρευτή 1.

251 Αἶνιγμα.

Ἐὰν θέλῃς ἀναγνώστα λύτης νὰ ὀνομασθῇς
τρῆς ὁμοιοκαταλήκτους λέξεις προπαθήσον νὰ εὕρῃς.
Ἡ πρώτη στὰ ἡφαίστεια ἐκεῖ θά μ' ἀπαντήσῃ
διὰ νὰ λείψω ἐξ αὐτῶν ποτὲ μὴ τὸ ἔλπισῃς.
Ἡ δευτέρα εἶμαι μέτρον χρήσιμον εἰς ὄλους.
εἰς πάσας τὰς οἰκίας πρὸ πάντων τοὺς ἐμπόρους.
Ἡ τρίτη ὑπερήφανος πλησίον σου δὲν μένω
στὸ ἄπειρον διάστημα αἰῶνας διαμένω.

252 Αἶνιγμα.

Θεὰ τῆς ἀρχαιότητος βεβαίως με ἤξεύρεις
ἂν πάλιν με ἄλυσόνῃσας στὴν μυθολογίαν θά μ' εὕρῃς.
Μὴ βαρύνεσαι νὰ κόψῃς φίλε τὴν πρώτην συλλαβὴν
λέξιν ἐν τῷ ἅμα ἔχεις σέβασαι πολὺ αὐτήν.

Μ Κολοζώφ.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ 24 ΦΥΛΛΩ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

248. Αἶνιγμα. Ὅρασις—δασίς—ἀπίς.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ Δεσποινὴ Μ. Χαρβαλιᾶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὴ Τατιανὴ Π. Ζαδὲ ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Καζιάνης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἰω. Κουρκουμέλης ἐκ Μεσολογγίου, ὁ κ. Μ. Χαρίτος ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Δ. . . . ἐκ Λαμίας, ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ κ. Α. Ρέντζος ἐκ Καρδίτσας, καὶ ὁ κ. Α Βλαχοχρηστος ἐκ Σύρου.

249. Αἶνιγμα. Τὸ φίλημα.

Ἔλυσαν αὐτὸ ἡ Δεσποινὴ Μ. Χαρβαλιᾶ ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ Δεσποινὴ Τατιανὴ Π. Ζαδὲ ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Καζιάνης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Μ. Χαρίτος ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Δ. . . . ἐκ Λαμίας, ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου καὶ ὁ κ. Α. Ρέντζος ἐκ Καρδίτσας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ.

Ν. Π. καὶ Κ. Χ. Καλάμας. Σᾶς ἐγράψαμεν προχθές, ἀριθ. λαχείων σας 3899 καὶ 3900.— Ι. Κ. Μεσολόγγιον. Πονημάτιόν σας δυσανάγνωστον καὶ ἀδυνατοῦμεν ἀποφάθωμεν.— Ν. Α. Μάκρη. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.— Κ. Α. Μεσολόγγιον. Περίττα φύλλα ἐλάβομεν, ἀνεῦ ἐπιστολῆς σας καὶ χρημάτων, τὴ συμβαίνει;— Α. Κ. Ν. Ἐφεσον. Στείλατε φρ. 8. διὰ βιβλία. Ἐγράψαμεν.— Χ. Κ. Ε. Πάτρας. Ἐχετε δικαίον. Ἐνίοτε ἀπατώμεθα με ὄλην τὴν πρὸς τοῦτο προσοχὴν μας.— Μ. καὶ Π. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐχει καλῶς.— Η. Α. Καλάθρυγα. Μόνον τῶν τριῶν πρώτων ἐτῶν ἐπληρώθημεν. Καθυστερεῖται τοῦ τρέχοντος.— Α. Β. Σόρον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν, ἀναμένομεν καὶ λοιπὰς. Αἰνίγματα δὲν ἐπετύχατε, ἐγκαίρως προέλαβεν ἡ Δεσποινὴ καὶ τὰ λουκούμια καὶ τὸ φίλημα. Ἀμρότερα συνηρωθήσασιν.— Α. Κ. Γ. Κόνσπολιον. Ἀναμένομεν, ὡς γράφετε.— Π. Α. Τ. Ἰσολάγα. Βεβαίως ἔχετε πληρῶσθι μέχρι πέλους 1893. Ἐπιστολὴ ἀφορᾷ ἐπὶ τὸν ἔτος. Ζητούμενα φύλλα σᾶς ἀποστέλλομεν.— Α. Γ. Βύλων. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν.— Ν. Γ. Σιστόβον. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν.— Κ. Κ. καὶ Χ. Σ. Τρίκωμον Κ'ύπρου. Σᾶς ἐνέγραψαμεν. Στείλατε συνδρομὰς σας.— Κ. Ε. Λεβαθεῖαν. Ἐπιστολὴ καὶ ἀποδείξεις ἐλήφθησαν. Καθυστερεῖται ἰδικῆ σας.— Ι. Γ. Ι. Σμύρνην. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ταχυδρομικῶς σᾶς ἐγράψαμεν.— Π. Ε. Ἰσθμίων. Βεβαίως ἐλήφθη. Ἀπ

δειξεν λαμβάνετε προσεχῶς — Μ. Κ. Πάρορμον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Καθυστεροῦμενα φύλλα λαμβάνετε προσεχῶς.— Π. Γ. Κ. Πειραιᾶ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀποδείξεν ἐν παρόντι φύλλῳ.— Κ. Ζ. Κέαν. Συνεστημένη ἐλήφθη. Ὑπογραφή δρσανάγνωστος. Σημειώσατέ μας ὄνομά σας παρακαλοῦμεν.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΓΑΛΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Ἐπι τῇ βᾶσει τοῦ νεωτάτου γαλλικοῦ λεξικοῦ

Littre et Beaujean.

Ἡ ἔλλειψις καταλλήλων καὶ τοῦ νεωτέρου συστήματος λεξιλογίων ἑλλήνων-εὐρωπαϊκῶν καθίσταται ὀσημέραι ἐπαισητὴ παρ' ἡμῶν. Τὸ κενὸν δὲ τοῦτο ἀναλκῶν μετὰ ζέσεως ὁ κ. Γ. Φέξης νὰ πληρῶσθι ἀγγέλλει τὴν προσοχὴν κατὰ φυλλάδια ἔχδοσιν πρώτον Γ α λ λ ο - ἔ λ λ η ν ι κ ο ὀ λ ἔ ξ ι κ ο ὀ τοῦ τελειοτάτου συστήματος μετὰ τῶν νεωτάτων λέξεων καὶ συντόμου λεξιλογίου τῆς ιστορίας καὶ γεωγραφίας, ἐπι τῇ βᾶσει τοῦ κατὰ τὸ 1891 ἔχδοθέντος γαλλικοῦ λεξικοῦ τῶν κ. κ. L i t t r é — B e a u j e a n καὶ ἐπιτομήν τοῦ μεγάλου γαλλικοῦ λεξικοῦ Littre τοῦ κορυφαίου τῶν γαλλικῶν λεξικῶν. Πᾶσα σύστασις τοῦ ἔργου τούτου περιττὴ.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀπαρτισθῆσεται ἐκ 35 φυλλαδίων καὶ 1120 σελίδων.

Ἐκαστον φυλλάδιον λεπτὰ 35. Συνδρομὴ δὲ προπληρωτέα τοῦ ὅλου ἔργου δρ. 9 διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ φρ. χρ. 10 διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΔΩΡΑ, ΔΩΡΑ, ΔΩΡΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΡΑ
ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ἘΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΘΗΣΕΩΣ Κ. ΛΙΒΕΡΙΟΥ

Ὁδὸς Ἐρμοῦ, ἀριθ. 49.

Ἡ μόνῃ λογικῇ, δικαίᾳ καὶ εὐκρινῆς σύστασις τῆς «Φύσεως» πρὸς τοὺς ἑαυτῆς φίλους καὶ συνδρομητάς εἶναι πρὶν ἢ προμηθευθῶσι τὰ διὰ τὸ νέον ἔτος δῶρα τῶν, νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμοῦ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Θεσέως Λιβεριου, ἔνθα δὲν θὰ εὕρωσι περιττὰ, πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα ἀντικείμενα καὶ κομφοτεχνήματα, ἀτινα μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς θαμβόνοῦσι, ἀλλὰ χρυσόδετα βιβλία, συγγράμματα διαρκῆ καὶ κοινοφελῆ, πλοῦτον ψυχῆς καὶ πνεύματος, πραγματικῆν δηλονότι ὠφέλειαν, ἣν διπλοῦν σκοπὸν προυτίθενται τὸν τε δωρητὴν νὰ εὐφραίνωσι καὶ τὸν δωρούμενον νὰ εὐεργετώσιν. Ἐκεῖ θὰ εὕρετε πληθῶραν χρυσόδετων καὶ λαμπρῶν βιβλίων, ἰδίᾳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰουλίου Βέρν, ἀτινα συνιστῶμεν πρωτίστως τοῖς φίλοις ἡμῶν. Τρέξατε. Τρέξατε.

P. DECHARME

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν Συλλόγου.

Μετάφρασις ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Μ. ΚΑΡΑΛΗ

ΤΙΜΑΤΑΙ ἄδετος δρ. 12

χρυσόδετος διὰ δῶρον τοῦ νέου ἔτους » 16

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν φρ. 16

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν 1 δρ. ἐπι πλέον διὰ ταχυδρ. ἔξοδα.

Ἐκ τοῦ Ὑπογραφείου ΑΝΘΕΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.